

V článku **OPATIJA post mortem Nekompetentnosť? Sabotáž?** Ivan Tatranský popri opätovných nevyberaných útokoch na predsedníctvo SBZ spomína aj mňa, akoby som jeho názory vehementne zdieľal.

Áno, pozastavil som sa nad vyradením Adama Kubicu z diskusnej skupiny mládežníckej reprezentačnej prípravy a hlavne som vyslovil obavu, či toto vyradenie zároveň nebolo vyradením z reprezentačného kádra. Nebolo, už v tom čase bola schválená nominácia do Opatije, chybou P-SBZ bolo, že toto uznesenie nebolo zverejnené hneď po jeho prijatí, takže mohli vznikať aj podobné obavy.

Tiež som vyslovil názor, že sme možno mali ísť aj na Juniorské majstrovstvá Európy v Albene, dôvody pre ktoré sme tam družstvo neposlali presne nepoznám, ale okrem iného: Keby miesto odhovárania potencionálnych kandidátov od prihlásenia sa na výzvu predsedníctva, Ivan menovanie trénera mládežníckej reprezentácie privítal, tak robil všetko preto, aby práca s mládežou zo strany trénera reprezentácie viazla, či bola úplne znemožnená. Toto určite stálo kopy strateného času, zúžilo to výber a čo je najhoršie, mnohí nenominovaní získali pocit krivdy, pričom však pred nikým z nich nie sú dvere do reprezentácie v budúcnosti zatvorené. Keď sa však nebudú zúčastňovať podujatí organizovaných SBZ, ťažšie sa ocitnú v hľadáčku reprezentačného trénera. Úspechy medzi rovesníkmi sú síce orientačnou pomôckou, ale nemusia celkom odrážať skutočnú výkonnosť, keďže hra so začiatkíkmi má svoje špecifiká a v slabom štartovom poli často vedie k úspechu cesta, ktorá je v silnom poli nepoužiteľná či priam zhubná.

Hlboko si vážim prácu, ktorú Ivan odvádza pri práci s mládežou, ale ak niekto v slovenskom bridžovom hnutí šíri nenávisť, nedodržiava elementárne dohody, používa podpásové údery, tak s ľútosťou musím konštatovať, že je to skôr Ivan než ktokoľvek iný (som však presvedčený, že to robí nevedome, vzhľadom na vývoj vzťahov v minulosti). Najhoršie je, že svoju zatrpknutosť a to zas musím konštatovať, že do značnej miery opodstatnenú či aspoň pochopiteľnú, po nezvolení do predsedníctva pred 3 rokmi, prelieva do našich mladých bridžových nádejí.

Šírením žľče medzi mládežou napáchal už toľko škôd, že som naozaj na pochybách, či tieto škody už nepresahujú osov, ktorý na druhej strane pritiahnutím mladých k bridžu bezosporu vykonal. Zatiaľ pevne verím, že škody, ktoré spôsobil sú vratné a bridžová mláď si uvedomí, kde je sever (v bridži obzvlášť dôležité) a že Ivan Tatranský nie je žiadnym bridžovým bohom, že ako každý z nás má aj svoje ľudské chyby a že hoci to s ich bridžovou budúcnosťou myslí naozaj dobre, pokiaľ si osvoja jeho názory na predsedníctvo SBZ či dokonca celý Slovenský bridžový zväz, tak si k rozvoju svojich bridžových zručností a možností hrať na vrcholných bridžových podujatiach sami budú zamykať dvere.

V prvom rade by všetci mladí mali veriť tomu (osobne som o tom úprimne presvedčený), že každému zo starších bridžistov ide o to, aby sa im v bridži darilo, aby nás úspešne reprezentovali v mládežníckych kategóriách a neskôr i v kategórii open. O to viac chcú mladým pomôcť členovia predsedníctva, ktoré má aj reálne možnosti niečo pre nich urobiť a tieto možnosti sa snažia aj reálne využiť. Keď však niekto na predsedníctvo neustále kydá špinu, pričom ten niekto sa vydáva za hovorcu bridžovej mládeže a vzhľadom na jeho postavenie medzi veľkou časťou bridžovej mládeže dokonca často týmto hovorcom aj je, tak kompetentní môžu stratiť chuť niečo robiť, nielen pre mládež.

Tvrdenia v článku sú zmesou nepravd, polopravd, či viet vytrhnutých z kontextu. Napríklad argumentácia, ako málo mladých sa prihlásilo na výzvu. Už sa ale nenapíše, aký nátlak robil na tých, ktorí sa pôvodne prihlásili a ako ich presviedčal, aby svoje prihlášky stiahli, takže možno s veľkou pravdepodobnosťou rátať s tým, že ich o prihlásení uvažovalo viac, ale boli odhovorení. Pravdupovediac neviem prečo. Ján Tomčáni je určite jedným z našich najlepších hráčov, ktorý má čo mladých bridžistov naučiť teoreticky i prakticky, pritom ak by bola obojstranná vôľa a ochota, tak by sa príprava dala skĺbiť aj s aktivitami NBC. Mládež by mala mať svojho reprezentačného trénera a dosť dobre ním nemôže byť niekto, kto permanentne útočí na riadne zvolené

orgány SBZ a svojho času otestatívne vystúpil zo SBZ a doteraz sa do SBZ nenavrátil.

V článku sa spomína obrovská krivda, ktorá sa stala Antonovi Závodskému (v článku ho nemenuje, len sa podivuje, že sa jeho dcéra na výzvu P-SBZ prihlásila). Pre nezainteresovaných: celá krivda spočívala vtom, že keď sa pred 6 rokmi volilo predsedníctvo SBZ, Anton chcel kandidovať za generálneho sekretára SBZ, na samotnú konferenciu však neprišiel, väčšina prítomných ho vôbec nepoznala a tak za sekretára zvolený nebol. Keby aj prítomný bol, tak by pravdepodobne aj tak nebol zvolený, ale ak by napriek tomu mal záujem pracovať v predsedníctve, tak by určite prešiel.

Na tohoročnej konferencii bolo zvolené nové predsedníctvo, sú v ňom až traja noví členovia, s jedným z nich je síce Ivan Tatranský v dlhoročnom konflikte, druhý je však podľa mojich informácií jeho priateľom (napriek doteraz napísanému sa za priateľa Ivana Tatranského i keď vzdialeného pokladám aj ja) a s tretím sa možno nikdy nestretli, takže je tu šanca vyčistiť stôl. Prestaňme na seba navzájom útočiť, ja osobne každý rozumný názor s ktorým Ivan príde budem podporovať a aj v minulosti som ich podporoval. Ale aj rozumné názory treba podávať rozumným spôsobom, nemožno najprv všetkých naokolo ponapádať, označiť ich za hlupákov, záškodníkov či podvodníkov a potom od nich očakávať podporu.

P.S. Ak v článku používam slová pravda/nepravda používam ich v logickom slova zmysle a nie ako morálnu kategóriu. Znalí matematiky vedia, že v dvoch rôznych axiomatických systémoch môže byť ten istý výrok v jednom pravdivý a v druhom nepravdivý :) Všetkých zainteresovaných prosím, zbavte svoje axiomatické systémy axiomy:

- jedni - ak niečo tvrdí Ivan Tatranský, tak je to určite pravda
- druhí - ak niečo tvrdí Ivan Tatranský, tak je to určite nepravda

Mne samému bolo neraz od inak rozumných ľudí vyčítané, keď som podporil nejakú podľa mňa správnu Ivanovu iniciatívu a na druhej strane som sa stretol s jeho priam nekritickým obdivom, takže s danou osobou sa na konkrétnu tému tiež nedalo zmysluplne diskutovať.

P.P.S.

Hoci úvod článku pravdepodobne vyznieva ako tvrdá Ivanova kritika, čítajte prosím celý článok tak, akoby ho písalo dieťa rozvedených rodičov, ktoré má oboch rado, zmierilo sa s tým, že sa rozviedli, ale v mene toho dobrého čo spolu v minulosti prežili a hlavne v mene toho čo spolu splodili, by mali spolu aspoň trochu kultúrne komunikovať. Vzhľadom na mojich takmer 50 rokov, je to celé možno smiešna predstava, ale v každom prípade nitko z nás nemôže po nastupujúcej bridžovej generácii pre väčšinu ktorej je Ivan čosi ako bridžový otce či starý otec, aby sa od neho dištancovala, ale ani on by nemal chcieť, brániť im v rozlete, brániť im v tom, aby spoznali, že ten druhý "bridžový rodič" to s nimi tiež myslí dobre, bez ohľadu na vzájomné vzťahy predchádzajúcej generácie.